

Ez az iskolai keretben indult képzési forma jelentős hatást gyakorol kifelé is és ezzel az egész régiót átfogja. A kántorok képzésével az egyes gyülekezetek életére közvetlen hatást is gyakorol: a tanulók énektanítási szolgálatot is végeznek gyülekezeteikben —erre állandó biztatást kapnak— szélesítve ezzel az énekrepertoárt, értékes, elfeledett énekeinket felelevenítik; hangszeres szolgálattalukkal emelik az áhitat dicsőítő jellegét. Ez persze több évet igénybe vevő folyamat eredménye, hiszen a hangszer tudás nem sajátítható el egyik napról a másikra.

Végül a hallgatók között vannak, akik lelkésznek készülnek, velük pedig emelkedni fog azon igehirdetők száma, akik nem csak szeretik, de értik és művelik is a liturgikus zenét, ami nagy jelentőséggel bír, hiszen a liturgia és a liturgikus zene szerves egységet alkot. Sajnos, mai egyházunkban ez kevésbé valósul meg, de a változás lehetősége, ami gyülekezeteink lelki megújulásához vezet, éppen e felnövekvő generáció által érhető el.

Kun Zsuzsanna

Hírek

A *Sárbogárdi Református Egyházközség* gyülekezeti termében 2004. február 28-án kántortalálkozóra gyűltek össze a környékbeli gyülekezetek kántorai. 15 kántor, érdeklődő kísérőikkel együtt 40 fő vett részt Alap, Bonyhád, Budafok, Csákvár, Dunaújváros, Nagydorog, Paks, Sáregres, Székesfehérvár, Vértesacsca és Sárbogárd gyülekezeteiből. A résztvevők körképét kaphattak a kölcsönös beszámolókon keresztül, ki milyen körülmények közt, hogyan végzi szolgálatát. Az idősebb korosztály mellett fiatalok is megjelentek, akik most ismerkednek ezzel a szolgálattal. A találkozó szervezője Jákó Zoltán, a helyi gyülekezet kántora volt, aki szerint „elgondolkoztató a tény, hogy bár ma már több zenész, énektanár vállalja fel egy-egy gyülekezet kántori teendőit, ma is vannak fiatalok, akik a tanulás vagy a zenei pályától eltérő civil hivatás mellett érezték meg a szükségét, hogy beálljanak ebbe a nagy odaszánást követelő szolgálatba. Reménykedésre ad okot, hogy néhány helyen már nem egy emberre hárul mindez, hanem „segédek” is feltűntek. Ha nem is általánosan, de folyik a régi hitvalló énekek tanítása, megszerettetése, ami nagyban függ a lelkész, a kántor és a gyülekezet kapcsolatától, lelki irányultságától.”

A beszámolókat Bódiss Tamás orgonista-karnagynak, a Magyarországi Református Egyház zenei előadójának ismertetője követte, a találkozó záró részében pedig a helyi gyülekezet kórusa adott ízelítőt az általuk énekelt repertoárból.

A *Kecskeméti Református Egyházközség* orgonista-karnagyát, Mikesi Tibort jelenlegi szolgálati helyére két éve iktatta be a gyülekezet. Az egyházközség Végh Mihály Énekkar általában havonta énekel az istentiszteleteken. Az utóbbi időszak liturgiai újítása, hogy a vasárnapi 9 órás istentisztelet főénekét hétről-hétre komolyabb orgonabevezető előzi meg. Általában nem improvizáció, hanem valamilyen irodalom szól.

2003-ban három orgonahangverseny kívánkozik kiemelésre: Virágvasárnap Varga László (Miskolc), Pünkösdvásárnap Csizmadia Márta (Pápa), augusztus 19-én pedig Karasszon Dezső (Debrecen) adott koncertet.

2003 adventjében egy alkalommal olyan énekes istentisztelet zajlott, melyen a hitvallást és az Úri imádság is az énekeskönyvben található énekelt formában hangzott.